

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.249/2024/19.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, a 2024. november 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2024. április 8. napján kihirdetett 16.B.116/2023/22. számú ítéletét Terhelt3 III. rendű, terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy az V. rendű vádlott vezetéknéve és a VI. rendű vádlott anyjának vezetéknéve helyesen: helyes vezetéknév1

A Budapest Környéki Törvényszék 2024. április 10. napján kihirdetett 16.B.36/2024/3. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt8 VIII. rendű vádlott tekintetében a pénzbüntetésre 15 (tizenöt) havi részletben történő megfizetést engedélyez. Egy havi részlet összegét 18.000 (tizennyolcezer) forintban állapítja meg.

Terhelt9 IX. rendű vádlottat a vonatkozásában felmerült 845.600 (nyolcszáznegyvenötezer-hatszáz) forint bűnügyi költségből 400.000 (négy százezer) forint megfizetésére kötelezi, a fennmaradó 445.600 (négy száznegyvenötezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű és Terhelt11 XI. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy Terhelt8 VIII. rendű vádlott dátum1 napján született.

A Budapest Környéki Törvényszék 2024. május 8. napján kihirdetett 16.B.38/2024/4. számú ítéletét Terhelt12 XII. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 56.646.- (ötvenhatezer-hatszáznegyvenhat) forint büntügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. április 8. napján kihirdetett 16.B.116/2023/22. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rendbeli, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont, aa) alpont és b) pont], ezért őt 2 év - végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett -börtönbüntetésre és 200 napi tétel, napi tételenként 1.300 forint pénzbüntetésre ítélte, továbbá vele szemben 1.526.000 forint vagyonek Kobzást rendelt el. Végrehajtás esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Az összesen 260.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ezen túlmenően kötelezte az I. rendű vádlottat az eljárás során vonatkozásában felmerült 950 forint büntügyi költség megfizetésére. A bíróság Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat], ezért őt 400 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 800.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat], ezért őt 400 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 800.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság Terhelt5 V. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat], ezért őt 400 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 800.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság Terhelt6 VI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli, folytatólagosan és bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat], ezért őt – halmazati büntetésül – 340 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 680.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről.

[2] Az előkészítő ülésen jelenlévő ügyész a kihirdetett ítélettel szemben Terhelt3 III. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlott terhére súlyosításért, a velük szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tétele összegének felemelése érdekében jelentett be fellebbezést, ugyanakkor azt az I. és II. rendű vádlottak tekintetében az ítéletet tudomásul vette. Az I. rendű és vádlott és védője a kihirdetett elsőfokú ítéletet ugyancsak tudomásul vette, míg a II. rendű vádlott és védője egyaránt 3 munkanap gondolkodási időt tartott fen, amely jogorvoslati nyilatkozat benyújtása nélkül telt el. Terhelt3 III. rendű vádlott az irány, az

ítélet támadott részének vagy rendelkezésének pontos megjelölése nélkül fellebbezett, az azonban a beismerő nyilatkozatára és annak elfogadására figyelemmel, valamint az általa és a védője által az előkészítő ülésen előadottak szerint értelemszerűen a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését célozta. A III. rendű vádlott meghatalmazott védője a kiszabott pénzbüntetés enyhítéséért fellebbezett. terhelt5 V. rendű vádlott, Terhelt6 VI. rendű vádlott és a meghatalmazott védőjük pedig szintén enyhítésért, a pénzbüntetés mértékének csökkentése érdekében fellebbeztek.

[3] Az ítélet tehát Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában 2024. április 8. napján, Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában 2024. április 11. napján jogerőre emelkedett.

[4] Az ügyészség a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés tekintetében megállapítható, hogy a bíróság jogszabályt sértett, mert az egy napi tétel összege nem igazodik a vádlottak vagyoni, jövedelmi viszonyaihoz. A vádlottak méltányolható személyi körülményeit, mint a napi tételek összegénél irányadó tényezőket már az ügyészség is figyelembe vett az indítványában, ezért a bíróság által megállapított összegek a büntetési célok elérésére alkalmatlanok. A vádlottak nagyrészt egyetemi-felsőfokú végzettséghez kötött tevékenységet végeznek, ingatlanvagyonnal rendelkeznek, így az egy napi tétel összegének az ügyészség mértékes indítványát is jelentősen csökkentő mértékű meghatározása indokolatlan, annak növelése szükséges.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.432/2024/3. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság sem abszolút, sem relatív eljárási szabálysértést nem valósított meg. Az általa megállapított és irányadó, a megalapozottság tekintetében a korlátozott fellebbezés folytán a felülbírálat során nem vizsgálható, a vádirattal egyező tényállásból a bíróság helytállóan és okszerűen következtetett a III., V. és a VI. rendű vádlott bűnösségére, a tényállásban írt cselekmények jogi minősítése is törvényes. A bíróság az ítéletét rövidítetten indokolta, ennek a jogszabályi alapjaként az ítéletében helyesen a Be. 562. § (2) és (4) bekezdéseit jelölte meg. A büntetés kiszabását illetően kifejtette, hogy a törvényszék az irányadó bünteteskiszabási körülményeket maradéktalanul feltárta, azokat a súlyuknak megfelelően értékelte, amikor a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben pénzbüntetést szabott ki a büntetési célok megvalósulása érdekében. A pénzbüntetés mértékét azonban eltúlzottan enyhének találta. Álláspontja szerint az egy napi tétel összegének meghatározásakor a bíróság eltúlzott méltányosságot gyakorolt. Nem vette kellően figyelembe a terhelték vagyoni, jövedelmi viszonyait és életvitelét, amikor azt a törvényi minimumot alig meghaladóan határozta meg, következésképp annak megváltoztatása – felemelése – szükséges. Egyebekben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelezte, hogy az ítéletnek Terhelt6 V. rendű vádlott korábbi büntetését tartalmazó [11] bekezdésében szereplő elítélés hiányosan került rögzítésre, az ott írt ítéletével a Ráckevei Járásbíróság a feltüntetett büntetések mellett 100 óra közérdekű munka büntetésre is ítélte az V. rendű vádlottat. E körben tehát az ítélet személyi részében az e vádlott előéleti adatait rögzítő rész kiegészítését látta indokoltnak. A leírtak alapján azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék 16.B.116/2023/22. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a Terhelt3 III. rendű, terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű

vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[6] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. április 10. napján kihirdetett 16.B.36/2024/3. számú ítéletével Terhelt7 VII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat], ezért őt 400 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 800.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság Terhelt8 VIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat], ezért őt 270 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 270.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság Terhelt9 IX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat] és felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont], ezért őt – halmazati büntetésül – 500 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 1.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság Terhelt10 X. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat] és 10 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont], ezért őt – halmazati büntetésül – 400 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 400.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság Terhelt11 XI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont aa) alpont], 10 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont], folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat] és 2 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont], ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év, végrehajtásában 2 év 6 hónapi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy a XI. rendű vádlott – végrehajtása esetén – a szabadságvesztés büntetés kétharmad része kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről. Ezen túlmenően kötelezte a VIII., IX., X. és XI. rendű vádlottakat az eljárás során a vonatkozásokban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[7] A kihirdetett ítélettel szemben az előkészítő ülésen jelenlévő ügyész Terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlott terhére, a velük szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tétele összegének felemelése, Terhelt9 IX. rendű vádlott terhére, a vele szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétele számának és az egy napi tétel összegének a felemelése érdekében, míg Terhelt11 XI. rendű vádlott terhére, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztése próbaideje tartamának a felemelése céljából jelentett be fellebbezést. Terhelt7 VII. rendű vádlott és a meghatalmazott védője, Terhelt8 VIII. rendű vádlott és a kirendelt védője, valamint Terhelt11 XI. rendű vádlott és a meghatalmazott védője enyhítésért fellebbeztek. Terhelt9 IX. rendű vádlott és a

meghatalmazott védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére 3 munkanap gondolkodási időt tartott fenn, amely határidőn belül a védő fellebbezést jelentett be a védencét terhelő büntügyi költség megfizetésére irányuló rendelkezés ellen, sérelmezve, hogy az az álláspontja szerint szükségtelenül felmerült ingatlanforgalmi szakértő közreműködése folytán keletkezett büntügyi költség megfizetésére kötelezést is tartalmazza.

[8] Az ügyészség a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a fellebbezéssel érintett, VII., VIII., IX. és X. rendű vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés tekintetében megállapítható, hogy a bíróság jogszabályt sértett, mert az egy napi tétel összege nem igazodik a vádlottak vagyoni, jövedelmi viszonyaihoz. Érvelt azzal, hogy a vádlottak nagyrészt egyetemi-felsőfokú végzettséghez kötött tevékenységet végeznek, ingatlanvagyonnal rendelkeznek, így az egy napi tétel összege indokolatlanul alacsony, annak növelése szükséges. A IX. és XI. rendű vádlottak tekintetében továbbá utalt arra, hogy álláspontja szerint a bíróság szintén anyagi jogszabályt sértett, mivel Terhelt9 IX. rendű vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés napi tételeinek száma, míg Terhelt11 XI. rendű vádlott vonatkozásában a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének tartama nem igazodik a terhükre rótt cselekmények tárgyi súlyához. Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket részben tévesen értékelte, figyelmen kívül hagyta, hogy a terhelti cselekmények a közélet tisztaságába vetett bizalmat sértik, valamint nem értékelte kellő súllyal, hogy a vádlottak korrupciós cselekménye jelentős veszélyt jelent a társadalomra. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy mindkét vádlott esetében halmazati büntetés kiszabására került sor, továbbá, hogy Terhelt9 IX. rendű vádlottat cselekménye elkövetésében anyagi haszonszerzés motiválta, Terhelt11 XI. rendű vádlott pedig cselekménye elkövetése során munkahelyi vezetői beosztásával élt vissza. Mindezek alapján a Terhelt9 IX. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételei számának a felemelése is, valamint a Terhelt11 XI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztése próbaideje tartamának a felemelése indokolt.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.431/2024/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést valamennyi vádlott vonatkozásában fenntartotta azzal, hogy a Terhelt9 IX. rendű vádlott terhére bejelentett fellebbezést módosítva, kizárólag a pénzbüntetés egy napi tétele összegének a felemelése érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság sem abszolút, sem relatív eljárási szabálysértést nem valósított meg. Az általa megállapított és irányadó, a vádirattal egyező tényállásból a bíróság helytállóan és okszerűen következtetett a VII., VIII., IX., X. és XI. rendű vádlott bűnösségére, cselekmények jogi minősítése is törvényes.

[10] Hivatkozott arra, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket csaknem maradéktalanul feltárta azzal, hogy a IX. rendű vádlott vonatkozásában a cselekmények anyagi haszonszerzés érdekében történő elkövetése további súlyosító körülményként értékelendő. Az elsőfokú bíróság a feltárt bünteteskiszabási tényezőket a súlyuknak megfelelően értékelte, amikor helyesen arra a következtetésre jutott, hogy a VII., VIII. IX. és X. rendű vádlottakkal szemben nem szükséges szabadságvesztés büntetés kiszabása a büntetési célok megvalósulása érdekében. Az egy napi tétel összegének meghatározásakor ugyanakkor a bíróság eltúlzott méltányosságot gyakorolt, emellett nem is vette kellően figyelembe a terheltek vagyoni, jövedelmi viszonyait és életvitelét, következésképp annak felemelése szükséges. A vádlottak egy része egyetemi, főiskolai végzettséggel rendelkezik és ezen végzettségüknek megfelelő munkakörben

dolgoznak, a VII. és a IX. rendű vádlott havi bérjövödelme a minimálbér összegét jelentősen meghaladja, míg a VIII. rendű vádlott az átlagkeresetet meghaladó jövedelemmel rendelkező férjével él egy háztartásban és eltartásra szoruló hozzátartozója nincs. A X. rendű vádlott esetében pedig, figyelemmel a felesége jövedelmére és a tartásra szoruló hozzátartozó hiányára, a háztartásban egy főre jutó megélhetésre fordítható összeg az, ami a minimálbér összegét meghaladja. Emellett a fellebbezéssel érintett vádlottak a VIII. rendű vádlott kivételével ingatlanvagyonnal is rendelkeznek. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint a feltárt büntetéskiszabási tényezőket a bíróság a XI. rendű vádlott esetében sem a súlyuknak megfelelően értékelte. Rámutatott arra, hogy a végrehajtásában alaptalanul rövid próbaidőre felfüggesztett rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmatlan a speciális és még inkább a generális prevenciók célok elérésére, azok kizárólag a próbaidő tartamának a felemelése esetén juttathatók megfelelően érvényre. Hangsúlyozta, hogy a XI. rendű vádlott a cselekmények elkövetése során visszaélt a munkahelyi vezető beosztásával és lényegében épp olyan cselekményt követett el, illetve olyan cselekmény elkövetésére vette rá az I. rendű vádlottat, aki a beosztottja volt, amit valójában meg kellett volna akadályoznia. Nem hagyható figyelmen kívül emellett az e vádlott által elkövetett cselekmények száma és korrupciós jellege sem. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban előírtaknak megfelelően, kellő gondossággal vizsgálta meg, hogy a XI. rendű vádlott esetében az előzetes mentesítésre van-e törvényes alap, és helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a bűncselekmények jellegére és az elkövetés körülményeire figyelemmel arra a vádlott nem érdemes. Megjegyezte, hogy ezen érvelés azonban csak az ítélet szóbeli indokolása során hangzott el és az előkészítő ülés jegyzőkönyvében került rögzítésre, míg az írásba foglalt indokolt ítélet csak a Btk. 102. § (1) bekezdésére való utalást tartalmaz, ezért az ítélet indokolását e körben kiegészítendőnek tartotta. Terhelt9 IX. rendű vádlott védőjének fellebbezésére utalva a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azt az álláspontját fejtette ki, hogy e körben a bíróság által előadott okfejtéssel és azzal, hogy ennek alapján az igazságügyi ingatlan-értékbecslő szakértő közreműködésével felmerült bűnügyi költséget is indokolt volt a IX. rendű vádlottra terhelni, maradéktalanul egyetértett. A leírtak alapján azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék 16.B.36/2024/3. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a Terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét, valamint a Terhelt11 XI. rendű vádlottal szemben kiszabott végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének a tartamát emelje fel, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[11] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. május 8. napján kihirdetett 16.B.38/2024/4. számú ítéletével terhelt4 IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan és bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat], ezért őt 270 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 270.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Terhelt12 XII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1), (2) bekezdés I. fordulat] és 10 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont], ezért őt – halmazati büntetésül – 400 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 400.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ezen

túlmenően kötelezte a XII. rendű vádlottat az eljárás során vonatkozásában felmerült 35.900 forint bünygyi költség megfizetésére.

[12] A kihirdetett ítélettel szemben az előkészítő ülésen jelenlévő ügyész terhelt4 IV. rendű és Terhelt12 XII. rendű vádlott terhére súlyosításért, a velük szemben kiszabott pénzbüntetés egynapi tétele összegének felemelése érdekében jelentett be fellebbezést, azonban a IV. rendű vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést a bejelentését követő napon a Nyomozó Ügyészség vezető ügyésze visszavonta. terhelt4 IV. rendű vádlott és a meghatalmazott védője, valamint Terhelt12 és a kirendelt védője az ítéletet tudomásul vette. Az ítélet terhelt4 IV. rendű vádlott vonatkozásában 2024. május 9. napján jogerőre emelkedett.

[13] Az ügyészség a fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy az egynapi tétel összege nem igazodik a XII. rendű vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyaihoz, az eltúlzottan enyhe, a büntetési célok elérésére alkalmatlan. A vádlott szakismeretet igénylő munkát végez, így az egynapi tétel összegének az ügyészség mértékes indítványát is jelentősen csökkentő mértékű meghatározása indokolatlan, annak növelése szükséges.

[14] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.429/2024/3. számú átiratában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság sem abszolút, sem relatív eljárási szabálysértést nem valósított meg. Az általa megállapított és irányadó, a vádirattal egyező tényállásból a bíróság helytállóan és okszerűen következtetett a XII. rendű vádlott bűnösségére, a cselekményei jogi minősítése is törvényes. A Budapest Környéki Törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta, azokat a súlyuknak megfelelően értékelte, azonban az egynapi tétel összegének meghatározásakor eltúlzott méltányosságot gyakorolt. Nem vette kellően figyelembe a XII. rendű vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyait és életvitelét, amikor azt az elkövetéskori Btk. szerinti törvényi minimumban határozta meg, következésképp annak felemelése szükséges. Hivatkozott arra, hogy a vádlott szakismereteket igénylő munkát végez, főiskolai végzettséggel rendelkezik és az e végzettségének megfelelő munkakörben dolgozik, igaz, részmunkaidőben, azonban alappal következtethető, hogy havi jövedelme a minimálbér összegét jelentősen meghaladja. Emellett nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a XII. rendű vádlott a megfelelő jövedelemmel rendelkező férjével él egy háztartásban és eltartásra szoruló hozzátartozója nincs. A leírtak alapján azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék 16.B.38/2024/4. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a Terhelt12 XII. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egynapi tételének összegét emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[15] Terhelt3 III. rendű vádlott védője fellebbezése indokolásában az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kiszabott pénzbüntetés enyhítését indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a III. rendű vádlott az előkészítő ülésen beismerte a cselekményét, tettét megbánta, mely enyhítő körülményeket nagyobb nyomatékkal kellett volna figyelembe venni a büntetés kiszabása során, a speciálprevenciós célokat alacsonyabb összegű pénzbüntetés útján is el

lehet érni. A védői érvelés szerint az elkövetés indoka és összecszerúsége a közbizalom enyhe fokú sérülését idézte elő, amely szintén enyhítő körülményként értékelendő. A védő utalt továbbá az elévülést megközelítő időmúlásra, valamint az ítélet belső arányosságára – különös tekintettel Terhelt2 II. rendű vádlott jogerőre emelkedett büntetésére –, valamint kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított napi tétel összege pontosan kétszerese a III. rendű vádlott jövedelmének, aki részletfizetési kedvezményben sem részesült, így a kiszabott büntetés jogellenesen sújtja mind a házastársát, mind gyermekeit.

[16] Terhelt5 V. rendű vádlott és Terhelt6 VI. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kitért arra, hogy az V. rendű vádlott krónikus SM (sclerosis multiplex) betegség előrehaladott állapotában él és dolgozik, kerekesszékhez kötött. Emellett idős szülője tartásáról gondoskodik és munkabért fizet ügyvédjelölt fiának, a VI. rendű vádlottnak. A részére engedélyezett részletfizetés teljesítésére számítása szerint képes lesz, az ügyészség által indítványozott magasabb összeg megfizetésére azonban – különösen folyamatosan csökkenő teljesítménye okán – nem. A védő előadta továbbá, hogy a VI. rendű vádlott a terhére rótt cselekmény elkövetésekor az ügyészi indítványban foglaltaktól eltérően nem rendelkezett egyetemi végzettséggel, hanem egyetemi hallgató volt és édesanyja, az V. rendű vádlott ügyvédi irodájában gyakornokként tevékenykedett. A VI. rendű vádlott jelenleg ügyvédjelölt és 213.790 forint jövedelemmel rendelkezik. Harmadik gyermeke az elsőfokú ítélet kihirdetésének napján született meg, házastársa 190.000 forint összegű ellátásban részesül. A védő hangsúlyozta, hogy a VI. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét az elsőfokú bíróság részesi magatartásban állapította meg, aki a nyomozati szakban együttműködő magatartást tanúsított. Mindezekre figyelemmel a védő az V. rendű és a VI. rendű vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétele számának csökkentésére és az ügyészi indítvány mellőzésére tett indítványt.

[17] Terhelt7 VII. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során anyagi jogszabályt sértett, amikor – figyelmen kívül hagyva a Kúria 56. számú Büntető Kollégiumi vélemény III.10. pontjában írtakat – elmulasztotta az időmúláson túl enyhítő körülményként figyelembe venni azt, hogy a VII. rendű vádlott hosszabb ideig állt a büntetőeljárás súlya alatt. Tekintettel a VII. rendű vádlott javára értékelhető nyomatékos enyhítő körülmények túlsúlyára, a védő azt indítványozta, hogy – a vádhatóság fellebbezésében írtakkal ellentétben – az ítéltábla az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy a védencével szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát mérsékelje.

[18] Terhelt8 VIII. rendű vádlott védője elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítéltábla a kiszabott pénzbüntetést enyhítse. Álláspontja szerint az elsőfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék a büntetés kiszabása körében helyesen tárta fel és vette számba a VIII. rendű vádlott javára írható enyhítő körülményeket, azonban azokat nem a súlyuknak, illetőleg a bűncselekmény tárgyi súlyának megfelelően értékelte és nem vette kellőképpen figyelembe a VIII. rendű vádlott személyi körülményeit, különösen egészségi állapotát és jövedelmi viszonyait. Érvelt azzal, hogy a VIII. rendű vádlott az ítéletnek egyetlen tényállási pontjában érintett, ahol a jogtalanul átadott vagyoni előny mindösszesen 10.000 forint volt. A védő utalt arra a körülményre, hogy ez az összeg pontosan megegyezik azzal az összeggel, amelyet a soron kívüli földhivatali eljárásért a vádlottnak egyébként is fizetnie kellett volna. Erre

tekintettel álláspontja szerint kijelenthető, hogy a VIII. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmény társadalomra veszélyessége és tárgyi súlya is igen csekély. Kiemelte, hogy a VIII. rendű vádlott bénulás miatt rokkantnyugdíjas, megélhetését havi 134.000 forint nyugdíjból és emellett 34.000 forint fogyatékossági támogatásból finanszírozza, továbbá házastársával felsőfokú tanulmányokat folytató nagykorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Felhívta a figyelmet a további enyhítő körülményekre, így a beismerésre és a tárgyalásról való lemondásra, a büntetlen előéletre, a jelentős időmúlásra és a bűnsegédi magatartásra. Ezen személyi és büntetéskiszabási körülmények tükrében az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetést eltúlzottnak tartotta, mivel az aránytalan nehézséget okoz az egyébként szerényebb anyagi körülmények között élő vádlottnak, álláspontja szerint a büntetés céljai enyhébb mértékű pénzbüntetés kiszabásával is elérhetők. Másodlagosan a védő a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség súlyosításra irányuló indítványának elutasítására és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[19] Terhelt9 IX. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában utalt arra, hogy a IX. rendű vádlott terhére megállapított bűnügyi költség ingatlanforgalmi szakértői költség megfizetésére kötelezést tartalmaz, amely a nyomozás során szükségtelenül merült fel, hiszen a tárgybeli ingatlanok értékének meghatározása felesleges nyomozati cselekmény volt, nincs ugyanis a tényállásban olyan cselekmény megfogalmazva, amely értékmeghatározást igényelt volna. A Be. 574. § (2) bekezdésére utalva, mivel az ingatlan értékének meghatározása szükségtelen eljárási cselekmény és szükségtelenül felmerült bűnügyi költség volt, ezért annak megfizetése alól kérte védencét mentesíteni, egyebekben az ítéletet tudomásul vette, és figyelemmel az ügyészi fellebbezésre, annak helyben hagyására tett indítványt a büntetés neve és mértéke tekintetében.

[20] Terhelt11 XI. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az ügyészi mértékes indítványtól való eltérés indokát az elsőfokú bíróság megadta, így indokolási kötelezettségének eleget tett, az eltérés célja a belső aránytalanság kiküszöbölése volt. A védő hangsúlyozta, hogy a XI. rendű vádlottnak nem volt szerepe abban, hogy a korrupciós kapcsolatok kiépültek, neki ezekből nem származott haszna, a személyében rejlő társadalomra veszélyesség jóval alacsonyabb fokú, mint az I. rendű vádlotté, így a belső arányosságot a XI. rendű vádlott előzetes mentesítésben részesítése szolgálná, amely a jelenlegi, földmérőként történő munkavégzését lehetővé tenné a továbbiakban is. A védő kérte figyelembe venni a jelentős időmúlást is a XI. rendű vádlott javára, valamint azt, hogy megbánta a tettét. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta. Egy további beadványában a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakra tett észrevételeket, ezek között kiemelte, hogy a bíróságot illeti meg a jog, hogy az ügyészi mértékes indítványt értékelje és adott esetben attól lefelé eltérjen. Álláspontja szerint az ügyészség nem támasztotta azt alá semmilyen indokkal, hogy a XI. rendű vádlott miért ne lenne érdemes az előzetes mentesítésre.

[21] Terhelt12 XII. rendű vádlott védője az ügyészi fellebbezésre tett észrevételei között kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályt nem sértett. Azt indítványozta, hogy a másodfokú tanács a pénzbüntetés egy napi tétel összegének felemelésére irányuló ügyészi fellebbezést, mint alaptalant, utasítsa el.

[22] A III. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a pénzbüntetés mértékének enyhítésére irányuló fellebbezését és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Kérte nyomatékos enyhítő körülményként figyelembe venni védenca büntetlen előéletét, azt, hogy kiskorú gyermeket tart és költséges kezelést igénylő egészségügyi problémája van.

[23] Az V. és VI. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében hangsúlyozta, hogy az ügyészi fellebbezés megalapozatlan. Fellebbezésének írásbeli indokolását változatlanul fenntartva érvelt azzal, hogy az V. rendű vádlott SM betegsége miatt kerekesszékekhez kötött, kizárólag okiratszerkesztéssel foglalkozó ügyvéd, aki eltartja nyugdíjas pedagógus édesanyját, amellet, hogy diplomás minimálbért fizet a fiának, a VI. rendű vádlottnak. Az enyhítő körülmények nyomatékára tekintettel a pénzbüntetés enyhítését kérte. A VI. rendű vádlott vonatkozásában kiemelte, hogy egyetemi hallgató volt a bűncselekmények elkövetése idején és a vele szemben kiszabott pénzbüntetés számottevő enyhítését tartotta indokoltnak a bűnsegédi elkövetői magatartásra és az eltartott 3 kiskorú gyermekre figyelemmel.

[24] A VII. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében fellebbezésének indokolását változatlanul fenntartotta. A kiszabott pénzbüntetés napi tételszámának enyhítését indítványozta a VII. rendű vádlott megbánására, egészségügyi problémáira, az elévüléshez közeli időmúlásra, a beismerő vallomására, együttműködő magatartására és arra figyelemmel, hogy hosszú ideig állt büntetőeljárás hatálya alatt.

[25] A VIII. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében bejelentett fellebbezését és annak indokolását változatlanul fenntartotta. Nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a beismerő vallomást, a VIII. rendű vádlott büntetlen előéletét, a jelentős időmúlást, a terhére rótt bűnsegédi magatartást, azt, hogy csupán 10.000 forint összegű jogtalan előnyt adott át. Minderre figyelemmel a pénzbüntetés enyhítésére és az ügyészi fellebbezés elutasítására tett indítványt.

[26] A IX. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bűnügyi költség megfizetésére irányuló rendelkezés ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint szükségtelenül merült fel az ingatlanforgalmi szakértő kirendelése, és ez által a szakértői díjként felmerülő bűnügyi költség megfizetésére a IX. rendű vádlott nem kötelezhető.

[27] A X. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a pénzbüntetés mérséklését kérte a X. rendű vádlott idős korára és nyugdíjas voltára figyelemmel.

[28] A XI. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezését és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Kiemelte, hogy a XI. rendű vádlott 5 bányában végez geodétaként, bányamérőként tevékenységet mint egyéni vállalkozó. Ezt a tevékenységét is büntetlen előéletűként tudja végezni, erre figyelemmel kérte, hogy a másodfokú bíróság a XI. rendű vádlottat a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján részesítse előzetes mentesítésben.

[29] A XII. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség súlyosításra irányuló indítványának elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy az ügyészség nem adta indokát annak, hogy miért is kellene a XII. rendű vádlott tekintetében kiszabott pénzbüntetés napi tételének összegét 1000 forintról 2000 forintra súlyosítani.

[30] Terhelt¹¹ XI. rendű vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta. Utalt arra, hogy teljes joggal vesztette el a közigazgatásban végzett munkáját, cselekménye következményeit azóta is viseli. A büntetőeljárás miatt egyéni vállalkozóként mint földmérő és hites bányamérő kezdett el dolgozni, de a munkavégzésének feltétele a büntetlen előélet. Hangsúlyozta, hogy eddig még nem került összeütközésbe a törvénnyel, maga az eljárás számára kellő visszatartó erővel bír. Szeretne bizonyítani a családjának, így előzetes mentesítését kérte.

[31] A bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) és (9) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, továbbá az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A felülbírálat ezért kizárólag a III., V-XII. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érintette. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[32] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy a törvényszék nem vétett-e a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdés vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében írt, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[33] A másodfokú bíróság az ügyiratok alapján előzményként megállapította, hogy a Budapest Környéki Törvényszék az előtte 16.B.116/2023. számon indult ügyet először két

napra tűzte ki előkészítő ülésre. Az első előkészítő ülésre 2024. április 8. napján került sor. Ezen az ülésen I., II., III., V. és VI. rendű vádlottak vettek részt. Közülük Terhelt1 I. rendű vádlottal a Nyomozó Ügyészség egyezséget kötött az általa elkövetett bűncselekmények vonatkozásában a bűnösség beismeréséről. Az I. rendű vádlott az előkészítő ülésen az egyezséggel egyezően beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, a bíróság pedig megvizsgálta, hogy az egyezés jóváhagyásának feltételei fennállnak-e, és azt a 16.B.116/2023/22-I. sorszámú végzésével jóváhagyta. Az előkészítő ülésen megjelent további négy vádlott a váddal egyezően beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Beismerő nyilatkozataikat a bíróság a 16.B.116/2023/22-I-V. sorszámú végzéseivel elfogadta. Ezt követően az ezen az előkészítő ülésen megjelent valamennyi vádlott vonatkozásában ügydöntő határozatot hozott, amely Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában a kihirdetését követően, míg Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében 2024. április 11. napján jogerőre emelkedett. A III., V. és VI. rendű vádlott tekintetében bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltáblán az ügy Bf.249/2024. számon került lajstromozásra.

[34] Az elsőfokú bíróság elkülönítő határozat meghozatala nélkül – az első előkészítő ülésen meg nem jelent – vádlottak vonatkozásában az ügyet új számmra iktatta. Az új ügyszám: 16.B.36/2024.

A második, immáron új számon folyamatban lévő ügyben 2024. április 10. napján megtartott előkészítő ülésen Terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. és Terhelt11 XI. rendű vádlottak vettek részt. Az ezen az előkészítő ülésen megjelent valamennyi vádlott szintén a váddal egyezően beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Beismerő nyilatkozataikat a bíróság a 16.B.36/2024/3-I-V. sorszámú végzéseivel elfogadta, majd a felszólalásokat követően az előkészítő ülésen valamennyi megjelent vádlott vonatkozásában ügydöntő határozatot hozott, 16.B.36/2024/3. számon. A bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltáblán az ügy Bf.250/2024. számon került lajstromozásra.

[35] Az elsőfokú bíróság a még előkészítő ülésen meg nem jelent vádlottak vonatkozásában az ügyet elkülönítés nélkül új számmra iktatta. Az új ügyszám: 16.B.38/2024. A harmadik, új ügyszámon folyamatban lévő ügyben tartott előkészítő ülés megtartására 2024. május 8. napján került sor. Ezen terhelt4 IV. rendű és Terhelt12 XII. rendű vádlott jelent meg és mindketten a váddal egyezően beismerték a bűnösségüket és lemondtak a tárgyaláshoz való jogukról. Beismerő nyilatkozataikat a bíróság a 16.B.38/2024/4-I. és 4-II. sorszámú végzéseivel elfogadta, majd a felszólalásokat követően az előkészítő ülésen megjelent két vádlott vonatkozásában ügydöntő határozatot hozott 16.B.38/2024/4. számon, amely terhelt4 IV. rendű vádlott vonatkozásában 2024. május 9. napján jogerőre emelkedett. A XII. rendű vádlott tekintetében bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltáblán az ügy Bf.251/2024. számon került lajstromozásra.

[36] A Fővárosi Ítéltábla – a fellebbviteli főügyészség indítványára – a 2024. szeptember 11. napján kelt 6.Bf.250/2024/4. számú és a 6.Bf.251/2024/4. számú végzésével az ügyeket a 6.Bf.249/2024. számon folyamatban lévő büntetőügyhöz egyesítette.

[37] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat jórészt betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését, erre egyik érdekelt sem hivatkozott. A fellebbviteli bíróság azonban megállapította, hogy a törvényszék – megsértve a bíróság ügyviteli szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet 39. §-ában írtakat – ügy lajstromozta új ügyszámra az ügyeket, hogy azok elkülönítéséről nem rendelkezett. Ezen ügyviteli szabálysértés azonban az ügy érdemére nem volt kihatással.

[38] Egyebekben törvényesen járt el a törvényszék, amikor az ügyben előkészítő üléseket tűzött ki, és azokat a Be. 499. § (2) bekezdése szerint helyesen, a vádirat kézbesítésétől számított három hónapon belüli időpontban meg is tartotta. Az előkészítő üléseken az ott megjelent vádlottak az elsőfokú bíróság által teljeskörűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket követően a bűnösségüket a váddal egyezően beismerték és lemondtak a tárgyaláshoz való jogukról. A törvényszék a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, az érintett vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó valamennyi végzése törvényes. Az elsőfokú bíróság a végzések meghozatala során körültekintően vizsgálta azt, hogy az érintett vádlottak beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottakat a személyi körülményeikkel kapcsolatban hallgatta ki.

[39] Az elsőfokú bíróság 16.B.116/2023/22. számú ítéletében a III., V. és VI. rendű vádlott cselekvősege tekintetében a vádirattal egyezően az ítélet [12] bekezdésétől a [59] bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. A törvényszék a váddal egyezően, törvényesen minősítette a vádlottak korrupciós cselekményeit. A törvényszék álláspontjával maradéktalanul egyetértve kiemeli a fellebbviteli bíróság, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy ügyvédjelöltként, majd ügyvédként 2016. évben kérelmenként 5000 forintot adott át Terhelt1 ingatlan-nyilvántartási szakügyintéző részére azért, hogy kötelességét megszegve, jogszabályi feltételek hiányában, vezetői engedélyezés és az eljárási díjak lerovása nélkül, soronkívüli földhivatali eljárásokat folytasson le, megvalósította a folytatólagosan elkövetett, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés bűntettét; terhelt5 V. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy ügyvédként 2013. évtől kérelmenként 5000-10.000 forintot adott át Terhelt1 ingatlan-nyilvántartási szakügyintéző részére azért, hogy kötelességét megszegve, jogszabályi feltételek hiányában, vezetői engedélyezés és az eljárási díjak lerovása nélkül, soronkívüli földhivatali eljárásokat folytasson le, megvalósította a folytatólagosan elkövetett, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés bűntettét; Terhelt6 VI. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy joghallgatóként, majd ügyvédjelöltként 2015. és 2021. között több alkalommal, részben az édesanyja, az V. rendű vádlott, részben az ügyvédként dolgozó Terhelt7 VII. rendű vádlott megbízásából kérelmenként 2000-3000-5000 forintot továbbított Terhelt1 ingatlan-nyilvántartási szakügyintéző részére azért, hogy kötelességét megszegve, jogszabályi feltételek hiányában, vezetői engedélyezés és az eljárási díjak lerovása nélkül, soronkívüli földhivatali eljárásokat folytasson le, megvalósította a 2 rendbeli folytatólagosan és bűnsegédként elkövetett, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés bűntettét.

[40] Az elsőfokú bíróság 16.B.36/2024/3. számú ítéletében a VII-XI. rendű vádlott cselekvősege tekintetében a vádirattal egyezően az ítélet [12] bekezdésétől a [49] bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. A törvényszék a váddal egyezően, törvényesen minősítette a vádlottak korrupciós és közbizalom elleni cselekményeit. A törvényszék álláspontjával maradéktalanul egyetértve kiemeli a fellebbviteli bíróság, hogy Terhelt7 VII. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy ügyvédként 2015. és 2021. között legalább 6 alkalommal kérelmenként 10.000 forintot adott át Terhelt1 ingatlan-nyilvántartási szakügyintéző részére azért, hogy kötelességét megszegve, jogszabályi feltételek hiányában, vezetői engedélyezés és az eljárási díjak lerovása nélkül, soronkívüli földhivatali eljárásokat folytasson le, megvalósította a folytatólagosan elkövetett, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettét; Terhelt8 VIII. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy a VII. rendű vádlott alkalmazottjaként, az ő nevében 2021. április 19. napján jelzálog törlésére irányuló kérelmet és benne 10.000 forint jogtalan előnyt továbbított Terhelt1 ingatlan-nyilvántartási szakügyintéző részére azért, hogy kötelességét megszegve, vezetői engedélyezés és az eljárási díjak lerovása nélkül, soronkívüli törlési eljárást folytasson le, megvalósította bűnszegdként a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettét; Terhelt9 IX. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy 2017. február 20. napját megelőzően 450.000 forintot adott át Terhelt1 ingatlan-nyilvántartási szakügyintéző részére azért, hogy kötelességét megszegve a felesége nevében, meg annak szomszédságában lévő ingatlanokat jogszabályi feltételek hiányában vonja össze egy helyrajzi szám alá, melynek tulajdonosaként, a többi tulajdonost jogtalanul törölve, már csak tanú6-ot tüntesse fel az ingatlan-nyilvántartásban, megvalósította a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettét, továbbá felbujtóként elkövetett, a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettét; Terhelt10 X. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy 2019-től kezdődően legalább 10 alkalommal, alkalmanként 30.000 forintot adott át Terhelt1 ingatlan-nyilvántartási szakügyintéző részére azért, hogy kötelességét megszegve, jogszabályi feltételek hiányában minősítse át az általa megjelölt ingatlanok művelési ágát az ingatlan-nyilvántartásban, megvalósította a folytatólagosan elkövetett, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettét; Terhelt11 XI. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy mint a Földhivatali Osztály vezetője 2019 őszén arra bírta rá Terhelt1 ingatlan-nyilvántartási szakügyintézőt, hogy Terhelt12 kérésének megfelelően is a szükséges szakhatósági engedély benyújtása nélkül vezesse át a megjelölt ingatlanok művelési ágának megváltoztatását az ingatlan-nyilvántartásban, és közreműködéséért Terhelt12 legalább 10 alkalommal, 10 ingatlan tekintetében, alkalmanként 50.000 forintot adott át Terhelt1 részére, megvalósította a felbujtóként elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntettét, valamint 10 rendbeli, felbujtóként elkövetett, a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettét. A XI. rendű vádlott továbbá azzal a magatartásával, hogy 2020. évben 80.000 forintot adott át Terhelt1 ingatlan-nyilvántartási szakügyintéző részére azért, hogy az általa megjelölt 2 ingatlan vonatkozásában a jogszabályi feltételek hiányában az ingatlanok művelési ágára vonatkozóan valótlán adatot jegyezzen be az ingatlan-nyilvántartásba, megvalósította a folytatólagosan elkövetett, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettét és 2 rendbeli, felbujtóként elkövetett, a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettét is.

[41] Az elsőfokú bíróság 16.B.38/2024/4. számú ítéletében a XII. rendű vádlott cselekvősege tekintetében a vádirattal egyezően az ítélet [6] bekezdésétől a [33] bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. A törvényszék a váddal egyezően, törvényesen minősítette a XII. rendű vádlott korrupciós és közbizalom elleni cselekményeit. Terhelt12 XII. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy 2019 őszén legalább 10 alkalommal 10 ingatlan tekintetében, alkalmanként 50.000 forintot adott át Terhelt1 ingatlan-nyilvántartási szakügyintéző részére azért, hogy a szükséges szakhatósági engedély benyújtása nélkül, kötelességszegő módon minősítse át az általa megjelölt ingatlanok művelési ágát az ingatlan-nyilvántartásban, megvalósította a folytatólagosan elkövetett, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettét, valamint 10 rendbeli, felbujtóként elkövetett, a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettét.

[42] Az ügyészség súlyosításra irányuló, míg a vádlottak és védőik enyhítést célzó fellebbezései nem alaposak.

[43] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket 16.B.116/2023/22. számú ítéletében a III., V. és VI. rendű vádlott tekintetében az ítélet [67] és [70] bekezdésében, a 16.B.36/2024/3. számú ítéletében a VII-XI. rendű vádlott tekintetében az ítélet [56]-[62] bekezdéseiben és a 16.B.38/2024/4. számú ítéletében a XII. rendű vádlott tekintetében az ítélet [39]-[40] bekezdéseiben helyesen tárta fel és értékelte. Előre bocsátja a fellebbviteli bíróság, hogy álláspontja szerint a vádiratban épp úgy, mint az előkészítő ülésen a vád tárgyát képező korrupciós bűncselekmények vonatkozásában a bűnösség beismerése és a tárgyalás jogáról való lemondás esetére meglehetősen enyhe mértékes büntetési indítványt terjesztett elő az ügyészség. Ehhez képest az ítéletek belső arányosságának teljes mértékben megfelel az elsőfokú bíróság által kiszabott valamennyi pénzbüntetés, mind a napi tételek számát, mind pedig az egynapi tétel összegét tekintve.

[44] A III., V., VI., VII., VIII., IX., X. és XII. rendű vádlott tekintetében a kiszabott pénzbüntetés napi tételszáma igazodik az elkövetett cselekmény tárgyi súlyához, a vádlott személyiségében és a cselekményében rejlő társadalomra veszélyességhez, a bűnössége fokához, az enyhítő és súlyosító körülmények számához és nyomatékához, míg a pénzbüntetés törvényi minimumban vagy annak közelében meghatározott egynapi összege arányos a vádlottak anyagi teherbíró képességével. Az így kiszabott pénzbüntetések tehát megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, ezért a másodfokú bíróság sem azok súlyosítására, sem pedig enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget.

[45] A XI. rendű vádlottat a törvényszék halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a kiszabott szabadságvesztés tartama igazodik a XI. rendű vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyához, a vádlott személyiségében és a cselekményében rejlő társadalomra veszélyességhez, a bűnössége fokához, az enyhítő és súlyosító körülmények számához és nyomatékához. A törvényszék a 2 évi szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján törvényesen függesztette fel, mert a XI. rendű

vádlt kedvező személyi körülményeire figyelemmel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. A Btk. 85. § (2) bekezdésére figyelemmel a próbaidő tartama ugyancsak törvényesen, a kiszabott szabadságvesztéssel arányban került megállapításra, így annak felemelésére a fellebbviteli bíróság nem látott törvényes alapot. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék által kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés megfelelően szolgálja a XI. rendű vádlott tekintetében a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérését, ezért – az ítélet belső arányosságára is figyelemmel – a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem vezethetett eredményre.

[46] A fellebbviteli bíróság a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat alapján maga is vizsgálta a XI. rendű vádlott tekintetében az előzetes mentesítés lehetőségét. Ennek körében az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a Btk. 102. §-a az előzetes mentesítést az érdemességhez köti, amelynek megállapíthatósága kapcsán az ítélkezési gyakorlat a következő szempontokat alakította ki. Az érdemességet megalapozhatják a büntetés kiszabása körében már értékelt és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények (BJD8779., BH1984.480.), a felfüggesztés feltételeinek fennállása azonban önmagában még nem jelenti az érdemesség meglétét, az előzetes mentesítés egy további kedvezményt jelent. Az érdemesség vizsgálata során a bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösség fokát, az elkövetés körülményeit és indítékát, az elkövető személyiségét, életvezetését, az elkövetés és az eltelt idő közötti magatartását, az okozott sérelem jóvátételét és a sértetti közrehatást egybevetve kell állást foglalni [BJD 9986., BH1983.22.]. A fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a XI. rendű vádlott ugyan rendezett életkörülmények között él, dolgozik, de osztályvezetői beosztásával visszaélve, jelentős tárgyi súlyú korrupciós bűncselekményt követett el, amelyre tekintettel a másodfokú bíróság a XI. rendű vádlottat az előzetes mentesítésre nem tartotta érdemesnek.

[47] A Budapest Környéki Törvényszék ítéleteinek egyéb rendelkezései – a kiszabott pénzbüntetések vonatkozásában a részletfizetésre, átváltoztatásra, a XI. rendű vádlott tekintetében végrehajtás esetén a feltételes szabadságra bocsátásra – törvényesek, ezért a 16.B.38/2024/4. számú ítéletet Terhelt12 XII. rendű vádlott, a 16.B.116/2023/22. számú ítéletét Terhelt3 III. rendű, terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlott tekintetében helybenhagyta azzal, hogy az V. rendű vádlott vezetékneve és a VI. rendű vádlott anyjának vezetékneve helyesen: helyes vezetéknev1

[48] A fellebbviteli bíróság ugyanakkor észlelte a VIII. rendű vádlott tekintetében, hogy az elsőfokú bíróság az egy havi részlet összegét 13.500 forintban állapította meg. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 42. § (3) bekezdése értelmében a részletfizetés olyan, havonta fizetendő összegben engedélyezhető, amely osztható a pénzbüntetés esetén az ügydöntő határozatban megállapított napi tétel összegével, jelen ügyben 1.000 forinttal. Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság 16.B.36/2024/3. számú ítéletét Terhelt8 VIII. rendű vádlott tekintetében megváltoztatta és a pénzbüntetésre 15 havi részletben történő megfizetést engedélyezett, így az egy havi részlet összegét 18.000 forintban állapította meg.

[49] A fellebbviteli bíróság egyetértett a törvényszék 16.B.36/2024/3. számú ítéletének [73]-[74] bekezdésében írtakkal, amelyre figyelemmel az elsőfokú bíróság törvényesen kötelezte a IX. rendű vádlottat az igazságügyi ingatlan értékbecslő szakértő közreműködésével felmerült bűnügyi költség megfizetésére. A másodfokú bíróság ugyanakkor a 845.600 forint bűnügyi költség egy részének megfizetése alól mentesítette a IX. rendű vádlottat, mert álláspontja szerint annak összege a terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy volt. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt9 IX. rendű vádlottat a vonatkozásában megváltoztatta, és a reá terhelt 845.600 forint bűnügyi költségből 400.000 forint megfizetésére kötelezte azzal, hogy a fennmaradó 445.600 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

[50] Egyebekben az elsőfokú bíróság 16.B.36/2024/3. ítéletét Terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű és Terhelt11 XI. rendű vádlott tekintetében helybenhagyta azzal, hogy Terhelt8 VIII. rendű vádlott születésének napját helyesbítette.

[51] A fellebbviteli bíróság ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2024. november 15.

Dr. Török Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.

bíró

Dr. Szabó Éva s.k.

előadó bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 16.B.116/2023/22. számú ítélete Terhelt3 III. rendű, terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlott tekintetében, a 16.B.36/2024/3. számú ítélete Terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű és Terhelt11 XI. rendű vádlott tekintetében, míg a 16.B.38/2024/4. számú ítélete Terhelt12 XII. rendű vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.249/2024/19. számú ítéletében írt változtatással 2024. november 15. napján jogerőre emelkedett és – a Terhelt11 XI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével – végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. november 15.

Dr. Török Zsolt s.k.
a tanács elnöke